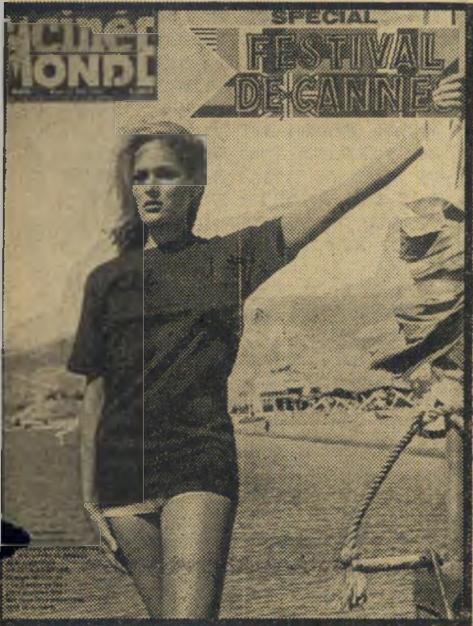

קולנוע

התחתון וכל השאר. המעבר ההגיוני, ה-משמש בסיס לתסריטו של עמוס קינן: כל אחד יכול ליצור יש מאין. אפשר להקים מדינה שלמה יש מאין. אך יותר מכל ניתן לעשות זאת בקולנוע, בו כל היש הוא דמיוני ואחיות עינינו. המכנה המשותף של הרצל וצ'פלין הוא: אם תרצה, אין זו אגדה. יהיו שיטענו כי בקבלה זו היא פורמליסטי-טיית ומופשטת, וכי אינה נובעת באופן טבעי מהתפתחות הסרט עצמו.

זוהר המזרחי. למרות ביקורת אפשרית זו, מבריק תסריטו של קינן במקומות רבים. לא פחות מבריק מישהו של כמה מן ה-שחקנים, המתגלים שוב ככשרונות ממדרגה ראשונה: שושיק שני מצויינת בכל מעשיה; אריק לביא נחרת בזיכרון כפטריוט המקצועי; ברלינסקי כמורה להומור ושייקה אר-פיר כסאמוראי יפאני, מגלמים דמויות מושלמות. כריסטיאן דאנקור הצרפתי היא פאטא מורגאנה משכנעת מאוד. דן בן-אמוץ לא נהנה רק מעצמו, אלא גם מהנה את הוולת.

אנדרס באיית עם דגל ישראל פתי לא יאמין

אך האיש החולש על הכל הוא אורי זוהר עצמו. זהו סרטו.

הסרטה

רוח גדולה באה

לקראת העלאת הסרט היא, בו היתה אורי-סולה אנדרס מלכה בת אלמוות של ממלכה אבודה, מעלים משתתפיו זכרונות לצרכי פירסומת. הם נזכרים באורסולה בת-האל-מות.

מתגלה שהיא היתה לא רק יפה, אלא גם גיבורה. היא לא אמרה אף מילה כש-קבעו את מלכות האלמוות שלה במידבר פלסטיין. היא לא הוציאה הנה בשעה ש-כמעט נשרפה עליידי האש הקדושה שלה, ולא פלטה אנחה כשנאלצה לשאת סדרת-זהב ובגדי-מלכות בחום המדברי הנורא. וזה עוד לא הכל. היא הראתה כשרון מיוחד בהסתגלות לתנאים הקשים. היא הת-גוררה לה במלון מלכת שבא שבאילת, השתקקה בין גלי הים, רקדה במרפסת של המלון, נחה וצחקת.

וכשהצוות בן אלף הסכנאים היה יוצא בוקר-בוקר למדבר, לצילומים, יצאה אורי-סולה איתם ללא שום בעיות. למרות שה-אורי והחום איימו לחרוך את עורה העדין והיפה.

בגדי המלכה. אבל לילה אחד אירע לה דבר איום ונורא. היא ישבה לה בשקט ב-לב המדבר, ופתאום באה סופת-חול גור-ראה וסחפה את אוהל-המלכתה שלה, עם כל בגדי-המלכות שבו. אורסולה רדפה אח-רי הבגדים, דרך הדיונות, בתוך הסופה ה-שחורה, אבל לשוא. הבגדים נעלמו. למזלה הובאו אליה בהליקופטר, תוך ארבעים ו-שמונה שעות, העתקי כל בגדי-המלכות. לכל זה אפשר עוד להאמין. מה יש, זה יכול היה הרי לקרות לה. הצרה היא ש-מהלילה מתקשים לטעון שהיא גם התגלתה בסרט כשחקנית דרמטית. בעלת כישרון-משחק.

זה כבר יותר מדי שביל כוח-האמונה של אדם פשוט.

(המשך מעמוד 27)

מוסתר בצדק תחת השלט **Genius at Work** ("הגאון עוסק כעבודה").

האם הוא היה רוצה לעשות פעם סרט על נושא כללי, עולמי, לא-ישראלי? "נושא עולמי" הוא משיב, כן, הייתי מעוניין בזה מאוד. בהחלט. אבל זה עניין של הזדמנות שצריכים לתת לי. הייתי מאוד רוצה. אבל בסרט יש גורם שהוא למעלה ממני. זה גורם כספי. באירופה וב-אמריקה קל יותר לעשות סרטים על נושאים כלליים. בארץ זה תלוי מי יהיה מוכן לממן את זה."

איזה נושא היה מעניין אותך? "נושא עוד לא חשבתי על זה. אבל אם יהיה משהו מעניין, הייתי בהחלט שמח לעשות אותו. עוד לא נתקלתי בנושא עולמי. כן, הייתי רוצה לעשות פעם סרט ב-סיגנון האדם השלישי, על רקע עיר כמו נפולי. אני אוהב מאוד סרטי-מתח. אני מר-גיש טוב בזה. פעם הייתי רוצה לעשות גם סרט תנ"כי. לא צבעוני, בשחור-לבן. יש לי סיפור לזה, סיפורם של יעל, סיסרא ודבור-רה. הייתי רוצה לעשות גם את הדיבוק ואת טוביה החובב. אבל כל אלה הן תוכניות לעתיד."

כמו **אנטוניוניו זברגמן**. הוא חושב ש-הסרטים שלו מהווים את שביל-הזהב בין אמנות לקופה. הם גם אמנותיים וגם מש-תלמים מבחינה כספית. שלא לדבר על זה שהם נמצאים ברמה בינלאומית.

"אלדורדו, למשל" הוא אומר, "נמצא ברמה אמנותית יותר גבוהה מזו של מאתיים סרטים שעשתה ארצות-הברית. אם משווים אותו לאנטוניוניו או זברגמן או קאוואן, אז אין מה להשוות. אבל לא צריך להשוות אליהם. צריך להשוות לרמה ה-בינונית של אותה ארץ."

האם הוא חושב שהיה יכול לעשות סרט של אנטוניוניו או זברגמן?

"האם אני יכול? כן. השאלה היא אם אני רוצה. אבל אני לא רוצה. אני לא מעוניין. זה תלוי גם אם מישוה יגיש לי סיפור כזה שאוכל לטפל בו בצורה כואת. הבמאים האלה הם גם סופרים גאונים. אני רק במאי, ולכן אני צריך סופר גאון אחר שיתן לי את הסיפור שלי. אם יהיה לי סיפור, אוכל להעמיד יצירה שתתחרה בהם. שהיא מעניינת ובעלת יומרות אמנותיות. אבל אני לא רואה את עצמי גם בעתיד כבמאי-קולנוע שרוצה ליצור בקולנוע יצירה אוואנגרדית חדשנית."

עכשיו, לאחר שברור כבר שהוא יכול לביים את זברגמן ופליני, נשאלת השאלה: אולי הוא יכול גם לשחק אותם. "לשחק? זה לא". הוא מודה. "למרות ש-אין סרט שלי שאני לא מופיע בו באיזה תפקיד."

סרטים

אל הירח

חור בלבנה (בני-יהודה, תל-אביב; ישר-אל) הוא הסרט הישראלי הראשון שעבר מן הקולנוע המיסחרי לקולנוע האמנותי. הוא גם מגלה שבני-ישראל מצוי אמן קולנוע ממדרגה ראשונה: אורי זוהר.

זוהר צועד בסרט זה את צעדיו הראשוניים, סוטה לא פעם מדרך המלך. אך אחרי יצירה זו שוב אין כל ספק כי ירחיק לכת. הוא עשוי להגיע אפילו אל הירח.

הסרט עורר רחוק מלהיות מגובש, בעל רמה אחידה. יש בו קטעים עילאיים, שאינם רחוקים מפיסגת הקולנוע העולמי. למשל: הסצנה בה נראות שתי הנשים במידבר כי חיות הזוחלות על ארבע. או: הנאום הדמי-גוגי של העסקן הציני, שהוא תמצית כל הנאומים של כל העסקנים הפטריוטיים ש-נאמו ארבעים בעולם. או: הסצנה בה ניתן לערבים הרעים להתליף מקומות עם היהודים הטובים, ומסתבר כי דבר והיפוכו הם היינוהך.

בצד קטעים מצויינים אלה יש קטעים פחות משובחים. בעיקר: המונולוגים הפילוסופיים, שהם רדודים למדי.

שקיעת הנביא. כמו כל סרט מאסכולת-האבסורד, יעורר גם זה ויכוח על השאלה: האם חייב גם האבסורד להיות מושחת על הגיון מסויים, אם לא?

חור בלבנה הוא, למעשה, סרט בתוך סרט. תחילתו וסופו מהווים מסגרת בעלת משמעות ברורה: סיפור המסמל את בניינה של הארץ, מן הקיוסק הראשון בשממה ועד להקמת ערים שוקקות ושקיעת ה-אידיאליים. (שקיעה פשוטה כמשמעה: בסוף הסרט שוקע הנביא הפוסע על הגלים, כמו ישו הנוצרי.)

באמצע עובר הסרט למישור אחר: פארוך-יה מצויינת על סרטי המערב הפרוע, העולם

בית הספר לאלקטרוניקה
מיסודו של טכניקון, ביי"ס טכניתיכון

הרשמה לכיתות ט', י', י"א, י"ב

מגמה

לרדיו אלקטרוניקה. טלוויזיה

לקראת התואר אלקטרוניאי מוסמך

לימוד עיוני ומעשי במעבדות משוכללות, מורים אקדמאיים, חוגים טכניים, תחנת רדיו לחובבים, כולל הכנה לבחינת הבגרות.

ש כ ר ל י מ ו ד מ ו ד ר ג !

פרטים והרשמה 8-13.00

חיפה

רח' בלפור 5
(מול הטכניון)

תל-אביב

דרך פתחתיקה 126
(מול הקריה)

טכניקון

כיתות בוקר וערב
לא כסטרינים

בגרות ומוקדמות

* החלה הרשמה לכיתות בוקר
* נפתחים קורסים חדשים - ערב

למועדי הבחינות נובמבר 1965, ומרץ 1966

הנערכות מטעם משרד החינוך והתרבות
פרטים והרשמה 1-8 בבקר 8-4 בערב

חיפה

רח' בלפור 5
מול הטכניון

תל-אביב

דרך פ'ת 44
מול בית הדר

טכניקון

מכון ישראלי להכשרה טכנית
נפתחים קורסים חדשים

רדיו-אלקטרוניקה

טלוויזיה

קורסים נוספים לבחירתך:

שרטוט בנין, מכונות, גרפיקה שימושית, עיצוב פנים, חשמלאות בנין, חשמלאות רכב, קירור ומזוג אויר.

פרטים והרשמה: 13-8 בבקר 20-16 בערב

חיפה

רח' בלפור 5
מול הטכניון

תל-אביב

דרך פ'ת 44
מול בית הדר